

Ónody Magdolna

MINISZTERELNÖK A RUHATÁRBAN

A tetétleni Zichy kastély szülőfalum szomszédságában van. Nyaranként a déli tűző melegben, mikor lélek se járt az utcán dologidőben, átkerékpároztam Tetétlenre. Apám anekdotázós ember lévén mesélt Liszt Ferenc vendégeskedéseiről a félkarú Zichy Géza zongoraművésznél. Akkor még téglakerítés vette körül a kastélyt, a kapu díszes vasain keresztül nézegettem be a kertbe, ahol a nagy fa zöldellt a kastély előtt. Ezt állítólag Liszt Ferenc ültette, de lehet, hogy már üldögélt is alatta. Később jártam többször is az épületben, a még létező kápolnában, ezekről akartam írni. Hogy szélesítsem ismereteimet, találkozni szerettem volna *Dr. Hankiss Jánossal*, aki az *Orvosírók és Képzőművészek Körének* elnöke volt, az ő édesapja írt könyvet Liszt Ferencről. Ezt a könyvet tőle szerettem volna kölcsön kérni, ezért a meghirdetett gyűlés helyére mentem a Szabó Lőrinc könyvtárba Budára.

A kabátomat le akartam tenni a ruhatárban, ahol egy kisasztal mellett állt egy galambszürke ruhás férfi. Nagyon udvariasan fogadott, mikor beléptem az ajtón, elvette a kabátomat és a fogasra akasztotta. Megmutatta az előszobából nyíló ajtót, amelyik a gyűlésterembe vezetett, aztán nem találkoztunk többé. *A Kör része volt a Történelmi Társaságnak*. Általában nem foglalkozom a politikával és szereplőivel, de nagy eseményeknél mégis találkozik az ember a miniszterek alakjával a televízióban. Velem is az történt, hogy mikor mutatták az új miniszterelnök képét, az *Antall Józsefét*, igen ismerősnek találtam. Később aztán, mikor már több mindent tudtunk róla, tisztázódott, hogy kerültem én ilyen hétköznapi formában a közelébe. Ő bizonyára a Történelmi Társaság tagjaként (titkáraként – szerk. megjegyz.) lehetett jelen az épületben. Így részesülhettem abban a szokatlan fogadtatásban, hogy egy későbbi miniszterelnök gondoskodott a kényelmemről a ruhatárban.